

(Hekayə)

Yolun o biri tərəfinə bir topa adam yığılmışdı, əməlli-başlı səs-küy idi. Mən indicə futbol oynayıb gəlmişdim, yorgundum, üstəlik bərk acmışdım. Evə getmək, yuyunmaq, yemək istəyirdim. Ancaq maraqlı ayaqlarımı camaat toplaşan yere dətirdi.

Yaxınlıqdakı mağazadan üç bulka aldım, birini yeyə-yeyə qarışqa yuvasının ağzına bənzəyən həmin izdihamın yanına tələsdim. Qarşıda nəse yarırdı. Elə bildim tonqal qalanıb.

- Nə binasıdır o? – bulkadan bir dişləm alıb soruşdum.

Camaat təzə gələne tərəf çevrilib diqqətlə məni rentigəndən keçirdi, sonra bir başı bağılı arvad cavab verdi:

- Gömürsənmi, a bala?! Ayın-oyun mağazasıdır.

- Ayın-oyun nədi, ay xala? – cavan bir oğlan soruşdu.

- Ticarət mərkəzi demək istəyir. – eynəkli yaşlı kişi dedi bunu.

Bulka yeyə-yeyə yanğına tamaşa etməyə davam etdim. Yanğınsöndürənlər gəlib çatmış, su şirnaqları işə salınmış, alovun üstünə fişqirtma əməliyyatı başlamışdı. Hamımız onların canfəşanlıqla yanğını söndürməsinə baxırıq. Mənə bir anlıq elə gəldi ki, yanğınsöndürənlər qırmızının üstünə dəniz mavisini boya tökürlər.

- Qaqa, bir dənə məni çək də. Selfie yaxşı alınmır. – uzunboylu oğlan qabağıma keçib telefonu mənə uzatdı.

- Yaxşı telefonu.

- Hə... Təzə almışam. Elə bu yanan yerden... – gülümsəndü.

- Şəklini çəkdim.

- Yox e, qaqa. Elə elə arxada yanğın da düşsün. Paylaşacam.

- Okey.

Telefonla video çəkənlər vardı, qolumuz bir-birinə deyirdi.

- Obba... Bax bu qeşəngdi. – oğlan telefonu alıb razılıqla əlimi sıxdı.

Getdikcə gözümde mağaraya bənzəyən ticarət mərkəzinin dörd bir tərəfində yanğınsöndürənlər şırışıq suyu axıtmağa davam edirdilər.

- Vertolyota bax!

Kimse dedi. Hamı bir anlıq başını yuxarı qaldıraraq gələn vertolyota diqqət yetirdi. Başlardan əvvəl

Ayxan Ayvaz

telefonlar göyə tuşlandı. Vertolyot dövrə vurub qabağa getdi.

- Camaatı düşürüb gələcək. – kimsə zarafat edib qımışdı. Gülən olmadı.

İkinci bulkanı əlimə aldım. Jurnalistlər hadisə yerinə tökülüşmüşdülər. Mikrofonlar, kameralar adamlardan çox görünürdü.

- Siz nə deyə bilərsiniz yanğın haqda? – biri qabağıma çıxdı.

Bulkadan bir dişləm alıb:

- Vallah, - dedim, - indicə gəldim.

- Siz burda yaşamırsınız?

- Yox, futbol oynamaqdan gəlirdim.

Mikrofonlu oğlan yanındakı kameralıya çöndü:

Tüstü, terrorist və bulku

- Bunun dünyaya vecinə deyil. Gedək başqasının soruşağ.

Elə bildi, eşitmədim. Ayn vaxt olsa dava salardım, amma indi çox yorğun və bərk ac idim. Nəfəs dərmədən bulkanı yeməyə girişdim. Bir də gördüm ki, hamı yanğından gözünü ayırıb mənə dikib. Nə pis yerdə axşamladığ. İndi jurnalistlərdən biri şəklimi çəkəcək, paylaşacaq, üstündən də yazacaqlar: "Yanğın vaxtı bulku yeyən vətəndaş. Ayıb olsun!"

Bulkanı gizlətməyə çalışsam da, ağzımı hara gizlədəcəyimi bilmədim: şar kimi dolan ağzımı yanğının əksinə çevirib bir-iki addım irəli getdim.

Uşaqlar yığışdı dörd tərəfə. Bir bu çatmırdı. Nədi? Nə olub? Gedin oyununuzu oynayın da. Çarəsiz bulkadan qınb onlara da verdim. Hamısı sevinçək götürdülər və biz yeyə-yeyə son çırpınısların edən yanğına baxdıq.

Bir azdan səs-küy düşdü. Kütlə çay kimi ikiyə bölünüb aralandı, polisler iki nəfəri qulaqlayıb aparırlar.

- Oğraşlar!

- Nə olub?

- İçerideki malları oğurlayırlarmış.

- Vay-vay.

Camaat aparılan iki nəfəri vurmaq üçün bir-iki dəfə qıncandı, polis "narahat olmayın, biz həll edirik"

işarəsi ilə onları susdura bildi.

Təzədən yanğına baxdıq. Bulka da çox dadlıydı ha, öz aramızdı. Salafanda bircəyi qalmışdı. Gərək çox alardım. Yanımda bir ayağı olmayan adam peyda oldu. Əsasına söykərib siqaret tüstülərdi.

- Nə təhər yanır e...

Siqaretinin tüstüsü yanğın tüstüsünə qoşuldu.

- Dayı, yandırmanın var? – oğlanın biri ona yaxınlaşdı.

- Neçə yaşın var sənin?

- İyirimi. Necə bəyəm?

- Bu pis şeydi. Tərgit getsin. Bu yaşda nəsə siqaret çəkirsən? – bunu deyə-deyə yanan siqaretini oğlana uzatdı, oğlan da öz siqaretini odladı.

- İndikiləri başa düşmək olmur. – öz-özünə dedi, qadının biri yanından keçəndə xəfifcə qoluna toxundu. – Yavaaş da... Gömürsən? Əsaya deyəsə, nolacaqdı?

Qadın heç onu eşitmədi.

- Nə olub burda? – dedi izdihama baxa-baxa.

Deyəsən, təzə gəlmişdi.

– Kim yandırıb buranı?

Müstəntiq kimi dayanmadan suallar verirdi.

- Gömürsənmi, a bacı?! Ayın-oyun mağazasıdır.

- Ayın-oyun nədi, ay xala? – cavan bir oğlan soruşdu.

- Ticarət mərkəzi demək istəyir. – eynəkli yaşlı kişi dedi bunu.

- Hə... – qadın qaşlarını qaldırdı – Kim ələyib bəs?

- Terroristlər... – kimsə dedi.

- Yox bir... – camaatdan gülüşmə qopdu.

- Yəqin naqillərdən olub. – yaşlı kişi siqaretindən qullab alıb əminliklə dedi.

- Bəlkə kimsə peçi söndürməyib.

- İçeride siqaret çəkiblər, söndürməyiblər. – bunu deyən yəqin zarafat ələdiyini düşünüb təzədən gülüşməyə başladılar.

- Elə dedilər axı. – həmin adam özü də güllə güllə sözünün həqiqət olduğunu isbatlamağa çalışdı.

Təzə gəlmiş və artıq məsələdən halı olan arvad ora-bura baxanda qəfil gözüne mən sataşdım:

- Biyyi! A bala, tüstü udursən e burda. Get uzaqda ye! Belə yerdə yemə... – qırıq val kimi ötməyə başladı, elə bil motor qoşmuşdular.

Onun arxasınca da bir neçə qadın məsləhət verməyə, baş aparmağa başladı.

Qırağa çəkildim. Bayaqlı əsali kişi taytıya-taytıya qabağıma keçdi bu vaxt, qırıxmış əllərini uzatdı, tikəmi ağzıma yox, onun ovcuna qoydum.

- Arvada bax ha... Mazqı xarab ələyir. Bayaqlı az qala yxmışdı məni. Bilirsən, harda iümişəm ayağımı?

- Harda? Qarabağda?

- Yox, ala. Maşın vurub. Bir az da ver də.

Bulkadan qınb verdim.

- Kim partladıb görün? – yeyə-yeyə bilmirəm, məndənmi soruşdu, ya özündənmi. – Yüz faiz terroristlərin işidir.

- Terroristin nə işi var burda? – kimsə onun sözünə güldü.

- Sənə elə gəlir... – və əsali kişi siyasətdən bir xeyli qınıqladı...

- Suyun var? – nitqini bitirəndən sonra soruşdu.

- Yox!

- Bəs bizim yanğınımızı kim söndürəcək?

Güldü, güləndə minq dişlərini əli ilə gizlətmək istədi, heç cür bacara bilmədi.